

Anne olmak değil, anne 'kalmak'

Yönetmen Ali Asgari "Yarına Kadar"da etik değerleri tartışan, benzerlerini ender gördüğümüz, Oldukça basit durabilecek bir hikâyeyi, sosyal açıdan hassas bir dönemdeki ülkesinde şematik bir anlatıma düşmeyerek etkileyici, sürükleyici ve çok sağlam bir olay örgüsüyle dönüştürüyor.

15 Nisan Cuma 2022 Saat: 00:02

41. İstanbul Film Festivali dahilinde gösterilen "Yarına Kadar", İranlı yönetmen Ali Asgari'nin ikinci uzun filmi. Asgari, göreceli olarak mütevazı sayılabilecek bir sinema kariyerine sahip olmasına rağmen konusuna hakim, senaryo yazma ve oturtmuş ve karakterlerini özenli bir şekilde oluşturmuş bir izlenim veriyor. Filmini pek örneğine rastlamadık. Asgari, aynı zamanda ülkesindeki kısıtlamalarla (özellikle kadınlar için olan), sosyal engellerle ince bir şekilde bir hareketlilik, keskin hikâye virajları ve gerçek kokan bir dramatik atmosfer katıyor.

Kuşkusuz İran sineması uzun zamandır dünya sinemasında önemli bir yere sahip. Bizim jenerasyona 'deneyimli' yönetmen Abbas Kiarostami, Cafer Panahi ve Asghar Farhadi gibi isimleri sayabiliriz. Özellikle Farhadi, yavaş yavaş büyük beğeni toplayan, kendi türünde çok başarılı, hatta başyapıt sayılabilecek filmler çıkarmış bir yönetmen. vicdan gibi çok derin temaları işleyen Farhadi, bunu yaparken de geldiği yeri (yani ülkesini) unutmadan, senaryosuna 'yediren' ve böylece evrensel boyuttaki sorunlara yerel bir pencereden bakmamızı sağlayan bir

Hem yaş olarak hem de kullandığı karakterler olarak Farhadi'den daha 'genç' olan Asgari, içerik açısından daha yerleştirdiği ufak mizahi detaylar ve konuşmalarla değişik bir hava estiriyor. Örneğin zaten 'modern' bir aile Atefeh'in biraz punk stilinde olması, aynı şekilde hiçbir şekilde babalık görevini istemeyen ve kabul etmeyen bir erkek olarak (Ali, Fereshteh ve bebeği, Atefeh ve elindeki balıklar(!)) bir motorun üzerinde yardım istemeye giden anılar... Dolayısıyla karşımızda olan birçok açıdan farklı ve modern sayılabilecek bir thriller.

"Yarına Kadar"ın hikâyesine bakacak olursak: Fereshteh, tek başına bebeğini büyüten, zamanını onun bakmasıyla ayıran bir genç kadındır. Fereshteh'in bebeğinden haberi olmayan annesi ve babası bir gün aniden kaza geçirir ve ölmek için onun yanına gelmek isterler. Bu haberi alan Fereshteh, birkaç saat içinde hem bebeğini hem de annesini saklayabileceği bir yer aramaya başlar. Bu süre içerisinde ona en büyük desteği üniversiteden arkadaşı Ata

TAHRAN VE SINIRLARI

"Yarına Kadar" filminde gözümüze çarpan ilk nokta, yönetmenin başkarakterini normal hayatında çok mu zorlu seçmemesi oluyor. Çok genç yaşta anne olmuş, üstelik bebeğinin bütün ihtiyaçlarını tek başına karşılamak zorunda eğitimine devam eden ve bir işte çalışan bir genç kadın; çocuğunu bir 'yük' gibi görebilecekken Fereshteh'in sorumluluklarını tamamen kabul etmiş hem de çok yoğun ve 'koşuşturmacalı' bir tempoya rağmen hayatını sürdüren karakter.

Dolayısıyla bütün bu hassas düzeni bozacak sürpriz ziyaret, senaryonun asıl kalbi oluyor. Aslında yaşadığı bir genç kadın, sanki küçük dairesinden çıkıp kendini Tahran sokaklarında bulunca ne kadar aciz bir durumda olduğunu zaten fazla tembihli olmayan Fereshteh, ne kendisi gibi küçük dairesinde 'kalmak' kalma hamyularından

Ancak bütün bunlara rağmen bu filmde de aynen Farhadi'nin filmlerinde olduğu gibi İran'da özellikle kadın koşulları 'dışarıdan' eleştiren (orientalist) bir bakışın yer almadığını hissediyoruz. Hikâyeyi İran şartlarındaki yargılarına göre takip ediyoruz ve senaryo, kendi içinde tutarlı bir çerçeveye oturuyor. Bunun nedeni kuşkuyla başkarakterini başlangıçta koyduğu yerde ve 'kalınamayan otel' gibi engellerin gözümüze çok sokulmaması.

ANNE OLMANIN GERÇEK SORUMLULUĞU

"Yarına Kadar"da belki de işlenen her karakterin ve konunun önüne geçen bir tema var: 'Anne olmak'. Filmdeki sevgi bağı güçlü ve sarsılmaz temellere oturmuş gibi duruyor. Ancak ne zaman ki bu kusursuza yakın 'iç b' yargılanmaya ve suiistimal edilmeye çalışılıyor başkarakterde de psikolojik 'çatırdamalar' başlıyor. Tabii ki bebeğini saklaması çevre baskısından kaynaklanabilir ama sanki Fereshteh'in anne olarak sosyal sorumluluğu var. Bir bebeği doğurmak ve ona bakmak, çocuk sahibi olmanın en zor geçen süresi gibi dursa da buna olabildiğince durmak başka bir sorumluluk gerektiriyor.

Birçok önemli İran filminde rastladığımız gibi kamera başkarakterin peşinden ayrılmıyor, Tahran sokakları ve bu iki genç kadını asla yalnız bırakmıyor. Özellikle Fereshteh'in yüzünü gözlemlediğimiz uzun sekanslar, şüphelerini, tereddütlerini bize hissettiriyor.

Sonuç olarak yönetmen Ali Asgari, bize etik değerleri tartışan, benzerlerini ender gördüğümüz bir 'thriller' bir hikâyeyi, sosyal açıdan hassas bir dönemdeki ülkesinde konumlandırarak ama asla şematik bir anlatım çok sağlam bir olay örgüsü barındıran bir filme dönüştürüyor. Anlıyoruz ki 'yarına kadar' anne olarak kalın

Kerem Bumin Kimdir?

1976 yılında Paris'te doğdu. 1994 yılında İzmir Özel Saint-Joseph Lisesinden mezun oldu. Ardından Strasbourg Sosyal Bilimler Fakültesinde (USHS) Tarih ve Edebiyat bölümlerinde okudu. Ardından dönüp 2004 yılında Bilgi Üniversitesi Sinema/ Televizyon bölümünden mezun oldu. 2004 yılında kısa metrajlı sinema filmlerinde ve Belgesel filmlerde yardımcı yönetmen olarak görev aldı. Sinema adındaki sinema filminin ekibinde yer aldı. Son birkaç yıldır Yunan yönetmen Angelos Abazis ile Belgesel filmler üzerinde çalışmaya devam ediyor . Gazete Duvar'da sinema filmleri üzerine